

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.842 van 30 oktober 2003
in de zaak A. 143.022/X-11.611.**

In zake : Marnix CROMPHAUT,
die woonplaats kiest bij
Advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en
B. ROELANDTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Visserij 157 a

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

tussenkommende partij :

de n.v. BASE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten P. EVERAERT en G. L'HEUREUX,
kantoor houdende te 1932 ZAVENTEM,
Leuvensesteenweg 369.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marnix CROMPHAUT op
23 oktober 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit dd. 23 september
2003 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar houdende afgifte van een
stedenbouwkundige vergunning aan BASE n.v., gevestigd te 1000 BRUSSEL,
Colonel Bourgstraat nr. 115, en strekkende tot het vervangen van een bestaande
verlichtingspaal door een 'verlichtingspaal' (lees : GSM-mast) met een hoogte van
27 m., voor het aanbrengen van antennes ter plaatse met bijhorende technische
cabine, te 9500 Geraardsbergen, Bareelstraat zn, met kadastrale omschrijving
Geraardsbergen, 10° Afd., Sectie a, nummer 172";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 oktober 2003, om 09.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. ROELANDTS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat G. L'HEUREX, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. BASE met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat verzoeker een hem in eigendom toebehorend onroerend goed bewoont gelegen te 9506 Idegem (Geraardsbergen), Heirweg 38 a, dat volgens de bepalingen van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem in een woongebied is gelegen, dat verzoeker uiteenzet dat de onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door gesloten bebouwing, in een relatief landelijk kader; dat zijn eigendom paalt aan een open terrein dat sinds een tiental jaar feitelijk dienst doet als voetbalterrein en dat volgens het gewestplan in een woonuitbreidingsgebied is gelegen; dat dit voetbalterrein is omgeven door een aantal verlichtingspalen van ca. 15 m hoog; dat op 27 februari 2002 door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan een derde een vergunning werd afgeleverd voor het bouwen van een zendinstallatie op dit terrein, op ca. 125 m van de woning van verzoeker; dat op 19 mei 2003 de tussenkomende partij voor het terrein een aanvraag indient tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het vervangen van een bestaande verlichtingspaal door een GSM-mast voor het aanbrengen van antennes en het plaatsen van een bijhorende technische cabine; dat deze mast zal worden ingeplant op ca. 15 m. van de grenslijn van de eigendom van verzoeker; dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 23 september 2003 de vergunning verleent;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de toepassing van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State ernstig verstoort, de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum beperkt en de uitoefening van de rechten van de verdediging van de verwerende partij aanzienlijk in het gedrang brengt; dat daarom de aanwending van die procedure zeer uitzonderlijk moet blijven, in die zin dat ze slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringende karakter van de zaak meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, ofwel door verzoeker op duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond; dat dit laatste impliceert dat verzoeker aan de hand van precieze en concrete gegevens aantoont dat de schorsing van de tenuitvoerlegging, indien zij pas na het afwikkelen van de gewone schorsingsprocedure zou worden uitgesproken, onherroepelijk te laat zou komen om het nadeel op te vangen;

Overwegende dat, met betrekking tot de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid verzoeker het volgende uiteenzet :

"Gelet op de reeds verstreken termijn van de op 23 september 2003 bekomen stedenbouwkundige vergunning en vooral de aard van de vergunde werken - het oprichten van een dergelijke zendmast, dat in wezen een relatief eenvoudige constructie betreft, kan binnen zeer korte tijdspanne, zelfs binnen de dag, worden uitgevoerd -, is de kans zeer reëel dat de werken zullen voltooid zijn vooraleer over een gewone schorsingsprocedure uitspraak kan worden gedaan.

Anderzijds heeft verzoeker van zodra hij feitelijk kennis kreeg van het bestaan van de stedenbouwkundige vergunning, zich binnen uiterst korte tijd tot de bevoegde administratie gewend om inzage te bekomen in het bouwdoossier, waarna hij onmiddellijk Uw Raad heeft gevat met schorsingsverzoek. Men zou bijgevolg tevergeefs beweren dat verzoeker onvoldoende haast heeft betoond bij het instellen van hun vordering, zodat hem de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet worden ontzegd";

dat de tussenkomende partij daartegenover het volgende stelt :

"Het volstaat evenmin, zoals in casu de verzoekende partij doet, te beweren dat het oprichten van een 'zendmast' binnen een zeer korte tijdspanne, zelfs

binnen de dag, zou kunnen worden opgericht zonder daarvoor enig concreet gegeven aan te halen (...). De loutere aard van de vergunde constructie volstaat niet om die bewering te staven. In casu betreft het trouwens geen vakwerkmast die wel zeer snel gebouwd kan worden. De verzoekende partij verliest daarbij uit het oog dat de oprichting van een pyloon ook allerlei voorbereidingswerken die geruime tijd in beslag nemen, vergt.";

dat verzoeker in zijn mondeling ter terechtzitting gegeven toelichting nogmaals benadrukt dat het bouwwerk binnen zeer korte tijd kan worden opgericht, en de bewering van de tussenkommende partij tegenspreekt;

Overwegende dat een eenvoudige constructie die, zoals verzoeker benadrukt, binnen zeer korte tijd kan worden opgericht in beginsel ook snel kan worden afgebroken; dat verzoeker het tegendeel niet aantoonst; dat uit de door verzoeker zelf gegeven uiteenzetting niet blijkt dat het nadeel moeilijk te herstellen is; dat verzoeker niet op overtuigende wijze uiteenzet waarom de beweerde hinder, die vooral van visuele en van subjectief-psychologische aard is, zo ondraaglijk zou zijn dat de thans bestreden stedenbouwkundige vergunning, die overigens-zoals verzoeker het in zijn verzoekschrift stelt en de partijen dit ter terechtzitting bevestigen - nog geen begin van uitvoering heeft gekend, het voorwerp moet uitmaken van een procedure tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. BASE in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig oktober 2003, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

E. BREWAEYS.